

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 125. szám

2003. május

Tékozló fiak kórusa

- Anyák napjára -

Édesanyák!

Földbe vetett gabonamagvak,
életadók és elhalók,
áldozók és megáldozottak,
kik a halál kockázatával
vállalkoztok a szenvedésre,
vagy nőjön az élet vetése!

Hajnalokon fölserkenők,
nappalokon roskadozók,
éjszakákon virrasztó szentek,
egy életen át áldozók,
kik a Golgota útján mentek...
Legdrágább hűségesei
szereteteknek, megbocsátásnak,
leghősebb hősei a földnek!

Bocsátsatok, bocsátsatok meg!
Segítsetek kinőni végre
minden önzésből, törpességből,
midőn pironkodó szavakkal,
fájó szívvel kiáltjuk égre:

JÉZUS KRISZTUS, könyörülj rajtunk!

Füle Lajos

Kimeríthetetlen gazdag szeretet

Amikor Isten az el nem múló, könyörülő szeretetről szól, azt az édesanyák szeretetéhez hasonlítja. Azt tartja a leghetlebbebbnek, hogy az édesanya megfélemezze a gyermekéről.

„Megfeledezhetik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén. (Ézs. 49:15.). Így néz Isten az édesanyákra. Hagyománnyá vált már, hogy május első vasárnapján anyák napját ünnepeljük. Csendes családi ünnep ez, amikor a kert legszebb virágait visszük el gyermeki szeretettel és a hála, köszönet kifejezésével. Mert kevés olyan gyermek van, akiért féltő, fájó vagy örömkönnyek nem mosták volna az édesanyák arcát.

Betegség éjjelén álmatlanul az ágy mellett virrasztottak, szinte visszaimádkozták a betegeket a halálból.

Jóságukat meghálálni nem lehet, de megköszönni lehet és kell is. Az édesanya jósága ad igazi melegséget minden otthonnak és táplálja a család melegségét, szeretetét. Odafigyelünk-e rájuk?

Hányszor leborultak Isten előtt és háladással köszönték meg, hogy gyermekeiket nevelhetik, és az Úrhoz imádkozzák.

Az édesanyám soha nem mondja, hogy

nem érek rá, fáradt vagyok.

Elsőnek kel fel reggel és utoljára fekszik le. El tudja hitetni, hogy nem szereti a csirke-májat, a cukrozott földiepret, hogy nekem jusson mind. Az áldozatvállalás örömét vállalja hittel, odaszánással.

De nem szabad elfeledkeznünk ezen a napon azokról sem, akik olyan gyakran helyettesítették a nevelésben, a háztartásban az édesanyákat: a nagymamákról, akik sok gondot vesznek le az édesanyák válláról. Nekik is adjunk egy szál virágot, egy köszönő szót, egy ölelést.

Így emlékezem ma, mint gyermek, mint Anya és Nagymama.

Vadász Aranka, Selmeczi Zoltánné,
Nagyi

A biztató szavak ajándéka

A bátorító szó olyan ajándék, amely soha nem vész kárba. Igazi, maradandó tökebefektetéssel egyenértékű lehet. Vannak olyan szülők, akik jót akarnak ugyan, de mégsem találják azokat a bátorító, elismerő szavakat, melyekre gyermekeiknek nagy szükségük van. A helyén mondott dicsérő szavak új lendületet, erőt adhatnak nekik, de még a szülőknek egymás felé viszonyulására is érvényes ez. A negatív megjegyzések, leszólások, esetleg örökös szidások, éppen az ellenkezőjét eredményezik. Csak egy kis odafigyelés kell, hogy ezt mondjuk: Nagyszerűen csináltad, csak így tovább! Vagy: Folytasd ugyanígy! Most már sikerülni fog! – Ez jó ötleted volt! – Igazi napsugár vagy nekünk! (stb.)

A világ telve van olyan dolgokkal, amelyek a kedvünket szegik, de az ön szavai olyanok lehetnek, mint az ezüst dobozkák nagy masnival a tetejükön. Azok a játékok, amelyeket gyermekeink ajándékba kapnak, sokszor elfeledve hevernek a sarokban néhány hónap múlva. Létezik olyan dolog,

amivel akkor is meg tudják ajándékozni a szülők gyermekeiket, amikor nincs sok pénzük rá? Valami, ami tovább tart, mint a legfölkapottabb dolog? Ezüst dobozok – a szavaink, a biztatásunk, a szeretetünk kifejezése.

Valaki azt mondta: „A gyűrűk és ékszerek nem ajándékok, csupán csekély értékű pótszerek. Az egyetlen igazi ajándék: egy rész saját magadból!”

(olló)

Dénes Ferenc

Tied a hódolat

Legyen a tied minden hódolat,
Édes Istenem, jóságos Atyám,
Gyermekszívemből feltör a hála,
Rólad zeng dalom, hozzád száll imám.
Annyi áldással öleltél körül,
Úgy elhalmoztál nagy kegyelmeddel,
Hogy meghálálni nincs méltó szavam,
Csak hull a könnyem, s lelkem átölel.

Köszönöm, Atyám, csöppnyi életem,
Mely csak egy parány, mégis végtelen.
Köszönöm anyám sok forró esőkját,
Hulló könnyeit, dorgáló szavát.
A bölcsőt, melyben ringtam csöndesen,
S a sok vihart, mely tépi életem...
A meleg nyarat, a hideg telet,
A mindennapi ruhát, kenyeret,
A temérdek sok gyümölcsöt, növényt,
A bennem élő, égő, szent reményt...
Éltem viruló, hímes tavaszát,
S a hulló lombok őszi bánatát.
A csillagokkal himzett kék eget,
A virágdiszes fákat, réteket,
Nyüzgő bogárkák végtelen raját,
A szent Igének éltető szavát,
Megváltóm vérét, mely üdvöt hozott,
S a sok kellemes, szép vasárnapot.

Gyermekszívemből feltör a hála,
Lelkem oltárán ég az áldozat;
Édes Istenem, jóságos Atyám,
Legyen a Tiéd minden hódolat!

Üzenet az édesanyáknak

Joni Eareckson Tada: Naponta megharcolt öröm

...Egy keresztény női konferencia szünetében egy asszony így szólt hozzám: - Ő, Joni, te mindig olyan kiegyensúlyozottnak, boldognak látszol a tolószékedben. Bárcsak nekem is olyan örömöm lenne, mint neked! Hogy vagy képes erre?

Egy pillantást vettem a körülöttem álló, csinosan öltözött nőkre. Hogy tudnék a kérdésekre választ adni? Hogy tudnék valamit, amit három évtized bénasága alatt tanultam, pár szóban kifejezni?

Nem vagy képes rá – szóltam. Nagyot néztek. – Nos, elmondhatom most őszintén, hogyan ébredtem ma reggel? A mai nap is úgy kezdődött, mint egy átlagos nap. A férjem hatkor munkába indult, egyedül maradtam. Hét körül hallottam, hogy nyílik a bejárati ajtó. Akkor jön ugyanis egy barátóm, hogy segítsen fölkelni. Miközben kávéfőzött, így imádkoztam: Ó, Uram, a barátnőm mindjárt bejön, hogy megfürdessen, felöltöztessen, a tolószékbe ültessen, megfésüljön, megmossa a fogamat és elvigyen hazulról. Nincs erőm, hogy ezt az egészszet megint végigcsináljam. Nincs mosolyom, amit ma magammal vihetnék. De Neked van. Megkaphatom a Tiédet? Istenem olyan nagy szükségem van Rád!

A körülöttem levők arca megmutatta, hogy a többi nő a smink és ékszer mögött úgy küszködik a terheivel. Kimerültek voltak, elcsigázottak a szenvedéstől.

És többet szerettek volna megtudni. – Mi történik tehát, amikor a barátnőd bejön a szobába? – kérdezték.

Odafordulok hozzá, és egy közvetlenül a mennyből jött mosollyal üdvözlöm. Ez nem az én mosolyom. Ez Istennek a mosolya. Így hát – mondom egy pillantást vetve a

béna lábaimra – az örömért, amit most látok, keményen megharcolok.

A szünet véget ért, ideje volt visszamenünk. Azon az estén sok asszony testileg kimerülve, dagadt bokával, égő talppal ért haza. Otthon teli szemetes, közönyös férj, szófogadatlan gyerekek fogadták őket. Remélem azonban, hogy azt az üzenetet is hazavitték, hogy nehézségeikkel Istenhez mehetnek, és kérhetik az Ő kegyelmét.

Megtanultam, hogy éppen, amikor gyengék vagyunk, akkor kell leginkább Istenre támaszkodnunk. És minél inkább Rá támaszkodunk, annál inkább megtapasztaljuk, hogy Ő milyen erős.

Füle Lajos:

Apám

Öreg képeskönyv áll előttem: a múltamat lapozgatom... Az életünkből eltűnőben Apám benéz az ablakon.

Szemében nedves, szürke bánat, szívében mázsás súlyú gond. Harmadnap múlva bús Apám a sorsát eltörte, mint csuport.

Kifolyt belőle minden élet, fekete örvény nyelte be őt s gondjait: a vizes évek szívét szakasztó tengere.

Jöttére már hiába várok, hiába tárok ablakot, csupán egy gyűrt és könnyel ázott papírlapot szorongatok.

Olykor még a zene sem helyettesítheti a könnyeket. *(Paul Simon)*

Javakban bővelkedő világunkban az egyetlen, ami egyre ritkul, az egymással való törődés. *(Kevin Kelly)*

Anya és gyermeke

Egymáshoz bújnak. Félnek. Vajon mitől? Csak egy turista – aki még jóindulatú is – fordította feléjük a fényképezőgép-lencséjét. Annyira tudatlanok, hogy fegyvernek nézik ezt a békés eszközt? Lehet. De a fegyvert honnan és miért ismerik? A fegyver sohasem működik magától. Mindig ember kezétől dördül el! Félelmetes a fegyver, és még félelmetesebb az ember, aki fegyvert készít mások ellen, és fegyvert hoz működésbe mások megfélemlítésére és megsemmisítésére!

AZ ANYA HOMLOKA SEBHELYES, de már nem fáj, rég begyógyult. Hogy mi okozta egykor a sebet – nem tudjuk. A jó az, hogy már nem fáj. De van fantomfájdalom is. Az ilyen sebek általában „bevéreznek”, ha olyan embert vagy eszközt látunk, aki, és ami egykor sebet ejtett rajtunk. Az ilyen sebek igazában nem gyógyulnak be. Mindig emlékeztetnek. Így a fegyver csövére miért ne emlékeztethetne bennünket akár egy fényképezőgép is? Ezzel is, azzal is ránk céloznak. És ki tudhatná azt előre, hogy „kismadár” vagy gyilkos golyó röpül-e ki a reánk tartott szerszámból. Az egyszer megsebzett, megfélemlített ember gyanúsán nézhet mindenkire, aki csak mozog. A gyanakvás nem velünk született rossz, hanem belénk épült nyomorúság.

Hogy az anya fél, arra még csak találunk valami magyarázatot – bár még igen fiatal! - , de hogy a gyermek fél édesanyja ölén is, az már igazán szívbe markoló!

Mikor és kitől (mitől) fél az ember? – A beteges félelmet főbiának nevezik az orvosok (a kényszerképzetek egyik fajtája ez). Nem az ilyen félelemről akarok szólni. Inkább arról a félelemről kell beszélni, amelynek valós okai vannak. Az okok sokfélék lehetnek. Ha az okok számunkra leküzdhetetlenek, ha nincs olyan erő, képesség bennünk, hogy azokat elháríthatnánk,

ha nincs olyan jóakarónk, akinek önzetlen segítségére minden körülmények között számíthatnánk, akkor félünk. Az ilyen félelem megerőtlenít, gúzsba köt. Ilyenkor érezzük magunkat kiszolgáltatottnak, ilyenkor sírjuk el, hogy elhagyott minket az Isten! – Bibliai ismereteink szerint ezt az Isten ellen emelt vádat – bármennyire igaztalan is! – Isten nem fordítja a félelembe kergetett ember fejére sohasem! Kétségbeeséseinkben is megértő velünk az Úr!

És a gyermek mitől fél? – Rendezett körülmények között a gyermeket tanítani kell a félelemre. Arra, hogy vigyázzon, hogy ne bizzon mindenkiben és mindenben, hogy a sötétben ne szaladgáljon, és a szakadékot kerülje, hogy a tűz megégeti, és a barátságosnak látszó kiskutya megharapja.

EZ A GYERMEK MÁR TUD FÉLNI! Nem kell tehát a számára külön oktatást adni félelmetanból. Félelmek között él. Ez azonban nem természetes közeg. A félelmet anyjától tanulta meg, akinek a kezét gyakran érzi remegni, a szívét pedig gyorsan dobogni, akinek a szemből lepergő forró könnyek is az ő fejcskéjére hullanak. Gyakran látja, hogy anyja alamizsnáért nyújtja ki a kezét. Tapasztalja, hogy milyen kevesen adnak.

Két elhagyatott. Kölcsönösen szeretik egymást. Ők igazán egyek. A félelmek házájában semmi mással nem rendelkeznek, csak rettegő önmagukkal. Ezek azok a „kicsinyek”, akiket Isten és a mi Urunk Jézusunk is az emberek, különösen pedig az övéi szeretetébe ajánlott. Az ő sorsuknál csak a mi elszámolásunk lesz nehezebb és rosszabb! - " „, irgalom Atyja, ne hagyj el!”

Nagy Ferenc

Aki valóban jól akarja megalapozni a gyermeke jövőjét, nem kivonni tanítja meg, hanem levonni. *(Fran Lebowitz)*

Az az igazán őszinte mosoly, amit senki sem lát. *(Andy Rooney)*

Isten ma is tesz csodát

„*Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.*” (János 8:36.)

Jézusnak ezt az ígérését sok ember megtapasztalta és megtapasztalhatja, mindazok, akik Jézus Krisztusban jutottak megtérésre, akiket szabadá tett a megkötözöttségektől. Wadim, egy Szentpétervár környékéről való férfi, aki évekig drogfüggő volt, bátran tett bizonyosságot a szabadulásáról, és hűségesen vitte az evangéliumot minden megkötözöttnek, mert senkiről sem mondott le. Ez a gyökeres és csodálatos változás, amit Wadim leírt, a következőképpen történt:

„Senki sem tudott rajtam segíteni, sem az orvosok, sem a varázslók. Mindent megpróbáltam, hogy megszabaduljak a drogtól. A Sátán rabszolgája voltam. Loptam és csaltam, hogy legyen pénzem drogot venni. Mikor elfogyasztottam a kábítószeremet, kezdődött minden elölről. A drogok miatt kerültem öt alkalommal börtönbe. Tizennyolc éven keresztül vergődtem fájdalom és félelem között, a félelemre pedig jött mindig a fájdalom. De egyszer megtörtént a változás, megismertem az Úr Jézust, legyen neki hála, mert halála és vére által teljesen szabadá lettem. Ő volt az, aki kiragadott a pokol kapujából. Mielőtt megszabadultam, a fél testem már lebénuult, beszélni sem tudtam, de egyet igen, megbánni a bűneimet. Ekkor megtörtént a csoda, más ember lettem. Megszűnt a drogfüggőségem. Sem fizikailag, sem pszichikailag nem bénított már semmi. Nem kellett többé jelelnem, nem vonultam többé börtönbe. Tudtam újra menni, beszélni. Képes voltam emlékezetemben tartani mindazt, amit a Bibliából olvastam. Ma már nem tudnám elképzelni az életemet Isten nélkül. A régi énem meghalt, új életemmel pedig

Istennek élek. Ő általa történt mindez, és elmondhatom: Ő bennem él, én pedig Őbenne.

Köszönöm nektek testvéreim, hogy segítettek ebben a nehéz harcban egy ilyen bűnösnek, mint én. Lehetőséget adtatok, utat mutattatok, hogy megismerjem Istent és általa Jézus Krisztust.”

(A „Gottes Wort den Völkern” c. folyóiratból, 2002)

Mindenért köszönet a jóságos Istennek

Köszönet a hajnalhasadásért,
Köszönet a felkelő napért,
Köszönet a nyugalmas éjjelért,
Köszönet a reggeli imádkozásért,
Köszönet az isteni szeretetért,
Köszönet a megmentő kegyelmért,
Köszönet az Úr Jézusért,
Köszönet a megváltott életért,
Köszönet a látásért,
Köszönet a hallásért,
Köszönet a járásért,
Köszönet a gyülekezetért,
Köszönet a hittestvéreinkért,
Köszönet a lelkipásztorunkért
Köszönet elöljáróinkért
Köszönet a fel nem sorolt áldásokért,
Köszönet, köszönet mindenekért,
Köszönet a mindenható jó Istennek.

Zsótér Ferencné

A kéretlenül adott jó tanács olyan, mint a postaládánkba hajigált sok reklám.

(Bern Williams)

A legnagyobb hazugság

A lelkesz éppen az utcán sétálgatott, amikor egy csapat fiút vett észre, amint közrefogtak egy kutyát. Odament és megkérdezte, hogy mit csinálnak. Az egyikük így válaszolt: „Egy régi hagyományt követve elhatároztuk, hogy a kutya csakis azé lehet, aki a legnagyobb hazugságot mondta életében.” „Fiúk, a hazudozásban ne versenyeztek! Nem tudjátok, hogy a hazugság bűn? Amikor én annyi idős voltam, mint ti, sohasem hazudtam!” – mondta a lelkesz. Egy percig néma csend lett, majd az egyik fiú odafordult a többiekhez, és mély sóhajtással megszólalt: „Jól van, ő nyert. Adjuk neki a kutyát!”

A történeten mosolyoghatunk, de az igazság az, hogy mindnyájan mondtunk már hazugságokat. A legnagyobb hazugságot tehát az mondja, aki bűn nélkülinek vallja magát (1.Jn.1:8.). De jegyezzük meg a jó hírt: „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszástól.*” (1.Jn.1:9.).

H.V. Lugt
(Vetés és Aratás)

Az imádság titka

Nem a beszédben rejlik imánk titka, az Istent kényszerítő, hő szavakban. Nem a sok szóban, nem a hangosakban, nem! – Ha elébe lépünk imádkozva,

szegény beszédünkből – csodák csodája! – hallgatás, meghallás és figyelés lesz, ahogy korszó simul a kút csövéhez. Hiszen imádkozók imádságára

örök mélységben folyamok fakadnak, és ők csak elfogadnak, elfogadnak... üresen és szegényen vesznek, várnak...

Edények, kiket Isten telített meg, s az Ő elrejtett eszközei lesznek: áldást visznek testvéreink és világnak.

Németből fordította Túrmezei Erzsébet Pályázat:

Kedves testvérek az alábbi cikk cím nélkül e-mailen érkezett (Feladó: James). Kérjük a testvérek segítségét a címadásban. A címre vonatkozó elképzeléseket, javaslatokat Máté Dániel testvér gyűjti össze, a legjobbakat következő számunkban közzé tesszük..

„Cím nélkül”

Egy várandós anya két gyermeket hord a méhében. Az egyik egy "kis hívő", a másik egy "kis szkeptikus". A szkeptikus azt kérdezi:

- Te hiszel a születés utáni életben?
- Hát persze. - mondja a kis hívő. Az itteni életünk arra való, hogy felkészüljünk a születés utáni életre, hogy elég erősekké váljunk arra, ami ott kint vár bennünket!
- Hülyeség! - mondja a szkeptikus. - Ez nem igaz! Hogyan nézhet ki a kinti, külső élet?
- Pillanatnyilag még nem tudom,- mondja a kis hívő - de biztos sokkal világosabb, mint itt bent! Talán, lehet, hogy a szánkkal fogunk enni és a lábunkkal fogunk menni!
- Nonszensz, lehetetlen! - mondja a szkeptikus. - Megyünk a lábunkkal és eszünk a szánkkal!? Micsoda hülyeség! Ez egy fura ötlet, hogyan is működhetne! Itt van a köldökzsinór, ami biztosítja a táplálékot. Nem lehetséges élet a születés után, hiszen ez a zsinór már így is túl rövid!
- Hát persze, hogy működni fog, csak minden egy kicsit másként fog kinézni.

-mondja a kis hívő.

- Soha sem fog működni! - véli a kis szkeptikus. - Még soha senki nem tért vissza a születés után! Születés után vége az egésznek! Az élet nem más, mint egy nagy sötét tortúra!
- Még ha nem is tudom pontosan, milyen lesz a születés utáni élet, - mondja a kis hívő - de azt tudom, hogy találkozni fogunk az édesanyánkkal, és Ő nagyon vigyáz majd ránk! Anya!? Te hiszel egy anyában?
- Hol van? - kérdezi a kis szkeptikus..
- Itt van körülöttünk, mi benne vagyunk, és általa létezőnk, nélküle nem létezhetnénk! - válaszolja a kis hívő.

Mire a kis szkeptikus:

- Soha nem láttam még semmilyen anyát! Nincs is ilyen!

A kis hívő elgondolkozik egy pillanatra.

- Néha, amikor nagyon csendben vagyunk, hallhatod, ahogy énekel, vagy érezheted, amikor megsimogatja világunkat! - mondja aztán halkán - Mindenesetre én hiszem, hogy az igazi életünk a születés után kezdődik!

Gyülekezeti események

Már. 30. Délelőtt id. Zentai László testvér 90. születésnapjáról emlékeztünk meg. Almási testvér a 90. Zsoltár néhány versével köszöntötte őt. Zentai testvér a 103. Zsoltárból vett idézet alapján – „Áldjad én lelkem az Urat...” – hálaadással emlékezett meg az eltelt időszakról. Hálás a megtartásért, hogy több mint 70 éve követheti az Urat, hogy amikor hátat fordított, az Úr kegyelemmel vette körül és visszavezette, hogy munkálkodhatott a gyülekezetben, az ifjúságban, a gyülekezet vezetésében és véghezvethette a „krónikás” szolgálatát.

Isten áldását kívánjuk testvérünk további életére.

Ápr. 6. Úrvacsorai istentisztelet volt dél-

előtt. Délután a Jelenések könyvét vettük tovább.

Ápr. 13. Virágvasárnap. Délelőtt az alsó és felső tagozatos gyermekektől jól felkészített szolgálatokat hallottunk. Az igehirdetésben János apostol szerinti virágvasárnapi események alapján feltett kérdések hangzottak felénk: Mire van szükséged ahhoz, hogy Jézus Krisztust Isten fiaként elfogadd? Jön-e Jézus a mi templomunkba? (Nélküle nincs értelme az ünnepnek.) Hogyan fogadjuk Jézust? Mi kell ahhoz, hogy beengedjük Jézust? Legyünk követői, ne csak pálmá lengetők.

Gyülekezeti tanácskozás volt az istentisztelet után. Varga Lajos és felesége Varga Terézia Kolozsvárról áthozták tagságukat gyülekezetünkbe, Szendrődiné Benedek Éva pedig rendezte tagságát.

Délután a szolgálatok színes csokra hangzott el, majd az igehirdetésben Márk ev. 11. részéből az „ostoros” Jézusról hallottunk. Mit kellene ma kiüznie a templomainkból!

Ápr. 18. Nagypéntek. Ifj. Horváth László vezetésével léleekben elkísérhettük Urunkat a pászka vacsorától a Golgotáig. A gazdag programban szép alkalmi versek és szívhez szóló énekek hangzottak el.

Ápr. 20. Húsvét. A húsvéti verses, énekes szolgálatok mellett egész nap Márk evangélista által lejegyzett igék alapján hangzottak az igehirdetések. Délelőtt a sírkerti eseményekről volt szó, délután az emmausi tanítványok története szövegeztünk. Felismerjük a mellénk szegődő Jézust? Mert csak akkor lehet húsvéti örömünk. Visszük az örömhírt másoknak? A Jézussal találkozók egymással is akarnak találkozni.

A nagypénteki és húsvéti szolgálatokat Zolcsák Ottó tv. Állította össze. Almási testvér bejelentette, hogy Kiss Krisztina Pestszentimréről és Bányai Zsolt Nagybanról áthozta tagságát gyülekezetünkbe.

~s~ó

F a k a n á l

Baconos saláta

Hozzávalók 4 személyre: 1 nagy fej saláta, 12 zöldhagyma, 12 vékony szelet húsos szalonna (bacon), 2 evőkanál balsamecet, 2 evőkanál olaj, 15 dkg reszelt sajt, só, őrölt bors.

A vékonyra vágott szalonnaszeleteket az olajban ropogósra piritjuk, majd az olajból kivéve félretesszük. A zöldhagymákat kevés zöld szárával együtt a visszamaradt zsiradékban átpároljuk. A megmosott, leveleire szedett és leszárított salátát összekeverjük az olajban párolt hagymával, a visszamaradt zsiradékból, ecetből, sóból, őrölt borsból öntetet készítünk, átkeverjük vele a salátát, meghintjük reszelt sajttal, s a tetején elrendezzük a ropogósra sült szalonnaszeleteket. Leginkább előételnek fogyasztható. Készítik úgy is, hogy sütőpapíron széthintik a reszelt sajtot, előmelegített sütőben 4 perc alatt aranyárgára sütik, s így keverik a szalonnával együtt a salátához.

Csirkemájás baconrolád

Hozzávalók 4 személyre: 8 csirkemáj, 15 dkg húsos szalonna (bacon), 3 evőkanál olaj, őrölt fekete bors.

A csirkemájakat kettéválasztjuk, őrölt borsal meghintjük, mindegyiket vékony szelet húsos szalonnába tekerjük, fogpiszkálóval összetűzzük, s olajjal kikent tepsiben megsütjük. Így önmagában persze nem valami kiadás étel. De igen változatosan lehet gazdagítani. Süthetjük kisebb méretű félbevágott gombával együtt, vagy meghámozott, félig főtt, negyedekre vágott burgonyával, s ugyancsak negyedekre vágott körtével. Ilyenkor valamivel több olajat használunk, s meglocsoljuk vele a serpenyőben a burgonyát. De tehetünk köréje hagymát vagy olajbogyót is.

Derűs percek

Üzenetváltás

A családlátogatásra érkező plébánosnak az öt éves Pistike nyit ajtót:

A mama azt üzeni, hogy nincs itthon. Akkor mondd meg neki fiacskám – feleli a pap – nagyon örülök, hogy nem jöttem el.

Jó a kérdés

Elromlott a falu toronyórája, kihívták az órást. Mivel a mutatókkal volt baj, kívülről kellett megközelíteni a szerkezetet. Amikor az órás felmászott a létrán, éppen odaért Kovács bácsi, és megkérdezte tőle:

Elromlott a toronyóra?

Á, dehogya – mondta az órás-, csak rövidlátó vagyok.

Különbség

Mi a különbség a teológia és a geológia között?

Ég és föld!

Állandó alkalmaink

Szerda:	19,00	Ifjúsági óra /nagyok/
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
Péntek:	19,00	Ifjúsági óra /kicsik/
Vasárnap:	9,00	MKBK v. Imóra
	10,00	Istentisztelet
	16,00	Barátkozók órája
	17,00	Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felelős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban
Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>